

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :
PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

ARTISTUL IANCU BREZEANU

desen de N. MANTU.

DECORAȚIA LUI BREZEANU

Am fost eri la magazinul Fain și-am văzut Bene-Merenti de clasa I în aur sosita de la Paris pentru Ion Brezeanu.

Cu ploaia asta de decorații se întâmplă ca și cu ploaia lui Dumnezeu. Când plouă, oamenii cumiști stau acasă ori se adăpostesc sub umbrele, numai haimanalele ies pe uliță și și prăpădesc hainele.

Rar, foarte rar, se bodește ca un strop din ploaia de decorații să cadă pe pieptul unui om de merit.

Decorarea lui Brezeanu este unul din aceste rarisme accidente.

Căci, notați :

Brezeanu n'a votat nici odată cu guvernul și nici chiar cu opoziția. El nu face pe «cetățeanul indignat» de cât în *Scrisoarea pierdută*, și chiar în această piesă alegerea se isprăvește fără ca Brezeanu să fi isbitut a se hotări să și exerciteze dreptul electoral. Nu poți să zici, prin urmare, că decorarea lui se datorește vr'unei proptele politice.

Brezeanu nu este nici unul din acei actori cari, în saloanele elegante, între o partidă de poker și un tur de vals, sunt tolerați să spuie un monolog sau să amuzeze cu alte giumbușuri pe boerii și cucoanele ce catadicesc să-l asculte, privindu-l de sus, cum strămoșii lor aveau odinioară câte-o baragladină caraghioasă însărcinată să le povestească mășcări și să-i gidile n talpi înainte d'a adormi. Nu poți să zici, prin urmare, că decorarea lui Brezeanu este un bacșiș de la una din simandicoasele dame la succesul seratelor căroră — dimpreună cu bufetul de la Capșa și cu vioristul Ciolac — a contribuit și el, artistul comic.

Brezeanu este, pur și simplu, un artist cu mare talent.

Așa fiind, greșeala ministerului de instrucție este neexplicabilă.

Considerând că onoratele ministere nu decorează, în marea majoritate a cazurilor, de cât pe trepădușii sau bătaușii electorali, pe nulitățile de toate specialitățile, pe toți lingetalere oficiale; având în vedere toate aceste împrejurări, Brezeanu decorat ne apare ca un soi de victimă a unei grave erori judiciare.

O reabilitare se impunea.

Am găsit-o.

Miile de miini ale spectatorilor inteligenți, cari au aplaudat d'atitea ori pe minunatul artist; vor fi cleștele ce va ridica de jos decorația asta murdărită de atîți nevrednici, și i-o vor pune pe piept.

Ast-fel purificată, iubitul artist va putea să o poarte fără să se sfiească, într'o vreme cînd a nu fi decorat este un frumos semn de distincțiune, într'o vreme cînd adesea omul de treabă mai bucuros suportă o pată sau o cirpeală la o redingotă de cît rozeta «Coroanei Romîniei».

Această decorațiune nu mai e o pomână ministerială, ci e consacrarea materială solemnă a admirațiunei marelui mulțimi a publicului cult romînesc.

Bene-Merenti nu va adăoga nimic la valoarea artistului. Din potrivă: prestigiul medaliei va cîștiga.

S'o porți sănătos Brezene, și să dea Dumnezeu ca ministerul să mai comită ș'altă-dată greșeli d'astea, că destule face d'alelalte.

George Ranetti

Miercuri 3 Aprilie, seara, se va oferi lui Brezeanu medalia de aur cumparata din subscripția ziarului «Zeflemeaua».

In numărul care va apare Joi 4 Aprilie se va inchide aceasta subscripție.

Cititorii cari n'au scris sa se grăbească deci.

STROFE ȘI APOSTROFE

DOM PALADU LA VENETIA

— A treia scrisoare *) trimisă din Italia amicului Mnealui Tarascon —

La San Marco 'n turn fix zece
Și jumate sună ora.
Luaiți o damă spre-a petrece;
O chema madam Siniora.

Barcagiul, care mină
Pe lagune-a noastră barcă,
Ține-un ostroment în mină
Ce leit o cobză-i par'că.

Dama, pă talienește
Nu ș ce-i zice. El să'nclină.
Pricep doar că să vorbește
Despre-o Mandă și o Lină.

Rude trebuie să-i fie,
Poate tanti, poate soro,
Ce-o bat noaptea de 'ntirzie
Pe biata madam Siniora.

*) A se vedea în numerele precedente cele l'alte două scrisori.

Lunecînd ca'n sbor pă unde,
Dăm d'o casă mare'n vale.
— Ce-i ? întreb. Mi să răspunde:
— *E il palazzo dogale.*

Mă cruceș și 'n gînd zic: — Basta!
No che tare-i minunate!
Ce chiabură-i țara asta:
Și dogarii aū palate!

Iar la noi meseriașu
E-un pirlit ce'mpușcă francu
Ca să și bea și el mișmașu
Cu-alde șefu lor nea Iancu!

...Barcagiu 'ncepe-un cîntec.
Lîngă damă trec în grabă
Și-o ciupesc încet de pîntec.
Ea'mi dă una peste labă.

— *Mio caro bello!* 'mi zice
Adică vrea să 'nțeleagă:
Haide cară-te d'aice,
Mi-ai belit obrazu, dragă!

La ast-fel dă aproponturi,
Strig turbat: — Ba tu te cară!
Și-i trintesc vr'o două ghionturi
Și o vorbă de măscară.

Talianca, ofansată,
Incepu să miorlaiască;
Barcagiu, c'o lopată,
Cît p'aci să mă pleznească.

— Oliooo! asta-i anarfistu!
Zic, și'mi bag deștele 'n gură
Momental, și chem vardistu
Trăgînd o fluerătură.

Văzînd că devine lată
Și că sosește gagiū,
Săr pă mal... Dama plouată
Dispăru cu barcagiū.

Răsuflaiți de ușurare
Cînd îmi zăriiu iar otelu;
Dar... cătînd pîn buzunare...
Nu'mi mai zăriiu portofelu!

Pă la nenea Niță du-te,
Spune-i cazu cum devine
Și roagă-l să mă 'mprumute
Cu cinci poli, că'mi face-un bine.

Nu-i icspidiea pîn postă,
Că-i aduce 'ncet vagonu;
Ci — chiar dacā mai mult costă —
Trimete-i cu tilifonu.

pr. conf.
Cyrano.

DUETUL SPIRESCU-ONUFRU

O mică încăerare s'a produs Duminică trecută la teatrul liric între d. Oscar Spirescu, cunoscutul muzicant, și contele Onufri, fostul impresariu al Operei.

Iată cum s'a petrecut lucrurile:

D. conte Onufri, văzind pe d. Spirescu fumând o țigare în vestibulul sus numitului teatru, se duse la d-sa și îi reproșă o notă pe care-a publicat-o în contra operei în ziarul «Epoca», unde d. Spirescu scrie cronică muzicale.

Nici nu se putea ca un conflict între doi muzicanți să nu înceapă din cauza unei note!

D. conte Onufri găsi cu cale să ia pe d. Spirescu cu un ton mai sus de cit ar fi trebuit, ba chiar îi dete o palmă *forte ma non troppo*.

Aceasta fu *uvertura* scandalului.

Imediat, d. Oscar Spirescu, care este și șef de orchestră, începu să bată măsura de $\frac{2}{4}$ pe spinarea d-lui Conte cu o adevărată virtuozitate.

După un *andante viguroso*, urmă un *fortissime*, apoi cei doi combatanți se sgarăriră puțin *pizzicato*, făcură o pauză de doi timpi și — *d'a capo al fine*, pînă cînd *poco a poco ralentando* această simfonie de ghionturi și de injurături se sfîrși.

Bucata nu a fost bisată cu toată dorința spectatorilor cari asistați la această scenă în care s'a făcut uz și de oare-cari piccioare — pardon — de *pedală*.

Imparțialitatea ne obligă să constatăm că, în această «polemică», presa (d. Spirescu) a fost mai tare de cit impresa (d. conte) care a dat dovezi de lipsă de *tact*, ceea ce-i surprinzător la un om ce se pretinde bun muzicant.

Impresa învinsă de presă s'a ales cu o... compresă.

Don Diez

STATUIA LUI CUZA

Luț Bețivensky.

Ca să-i ridicî un monument
Tu mergi cu pantahuza,
Slăvind în orî și ce moment
Ocele lui Cuza!

D. G. CAIR ȘI CYRANO

Intr'o schiță publicată de d. George Cair în «Epoca», sub titlul «Din viața de provincie — De la club», citesc:

Nenea Niță a bătut ambele tablouri de vre-o cite-va ori în șir și a luat vre-o 300 fr. La glume, de aci în colo, amestecă și ironie: văzind că pontii au început să se mai codească și parte din ei să nu mai pondeze, dînsul îi invită cu diferite versuri ad-hoc, ast-fel:

— Vin o lună la Slănic,
Nu te costă mai nimic,
Cu vre-o ciți-va poli, mon cher,
Îți dai ifos de bancher!

Fac cunoscut d-lui George Cair că ver-

surile publicate de d-sa nu sunt niște «versuri ad-hoc» improvizate-asa, dintr'un condei, la un banc de maca, de Nenea Niță al dumnealui.

Aceste versuri sunt opera proprie a colaboratorului nostru *Cyrano* și fac parte din monologul *Chilipirul meu din Slănic* publicat în volumul *Strofe și apostrofe*.

Cyrano e foarte vesel văzind că versurile sale s'a popularizat așa de mult în cit i le recitează și «Nenea Niță»; dar ar fi fost și mai vesel dacă d. George Cair nu ar fi comis greșeala de a atribui paternitatea lor literară unei alte persoane de cit adevăratului autor.

Cyrano speră că d. George Cair va face cuvenita rectificare, pentru care-i mulțumește anticipat.

R.

MICA PUBLICITATE

De vînzare la redacția ziarului «Zeflemeaua» 43 de voturi pentru alegerea colegiului al doilea de Ilfov, de la 4 Aprilie. Prețuri moderate. Comision modest. Discreție garantată. Putem procura și alegători morți, precum și alegători de ocazie, bine dresați. La comenzi mari se face rabat.

GREVA FACTORILOR POȘTALI

Factorii poștali au declarat următoarele: Să vedem ce-o să fie dacă ne-om pune noi în grevă numai trei zile!

Ziarele.

Ce-o să fie? O să fie,
Dacă'ar declara ei greva,
Cea mai neagră grozăvie,
Mult mai neagră de cit Fleva.

Ea imi scrie bilețele
Ce-i dictează Kamadeva.
Pot trăi eu fără ele,
Dacă ei declară greva?

Cum copacul verde pier
Cînd din trunchiul se scurge seva,
Mă voi stinge de durere
Dacă ei declară greva.

Neprișind a ei răvașe
O să cred că scumpa'mi Eva
Mă trădează... Chiar din fașe
Va ucide-amorului greva.

O, factor, ești mai puternic
Ca tiranul de la Neva;
Dă-mi scrisorile! Cucernic,
Rog lăsați dracului greva.

Anul nou cînd o să vie,
Dău bacșiș chiar «una leva»
Dacă 'mi faci un gust și mie:
Să mă mai slăbești cu greva!

Kiriak Napadarjan.

POLITICA EXTERNĂ

VIZITA ȚIRILOR ÎN ROMÂNIA

Kirios Kascavalidis, cel mai mare băcan din Atena și președinte al Camerei de Comerț, a anunțat telegrafic pe d. Șerbănescu, cunoscutul băcan din București, că, în curînd, ca răspuns la vizita studenților romîni în Grecia, vor sosi în Capitala Romîniei mai multe lăzi de țiri.

D. Gr. Tocilescu, împreună cu studenții universitari romîni, confratele Panait Macri, și tot ce cafeneaua Colaro are mai distins, vor eși la gara de Nord intru întîmpinarea iluștrilor oaspeți.

Primirea se va face cu un țirimonial deosebit.

Toți bunii romîni s'a înscris pentru a oferi cuartire în propriile lor făruri iluștrilor reprezentanți ai regatului elen.

Romîni transilvăneni au însă preferință pentru țiri de sex feminin. Dovadă despre aceasta e că ardeleanul nu zice: dă-mi un țir, ci: dă-mi o țiră.

Trebue să spunem că acest mare eveniment, sosirea țirilor în Romînia, nu conține de loc colosului de la Nord, care-ar voi ca țara noastră să prefere sardelele rusești.

Țarul Rusiei ar vrea să împedice acest eveniment, însă se simte foarte slab; și dacă-i slab, a devenit, cu alte cuvinte: Țirul Rusiei.

E vorba să se formeze o triplă alianță a Orientului, în modul următor:

Grecii ar pune țiri și unt-de-lemnul, bulgarii zarzavatul, și noi oțetul (din fabrica Staicovici).

Această saladă politică ar fi menită să înlocuiască odioasa saladă à la russe pe care o preconizează ziarul «Pravoslavni Vostoc».

Meternicu

EXPLICAȚIE

— Pentru ce evreii ne spun nouă «goi»?
— Fiînd-că ne jumulesc pînă ne lasă goi.

Casto.

MOȘ TEACĂ ȘI MASCAGNI

— Hai dragă diseară la teatru să vedem și noi pe Mascagni, se roagă madam Caliopi de don căpitan Moș Teacă.

— Mascagni? Ce masçaralic mai e și asta?

— Nu știi? E unu care-a scris *Cavaleria Rusticana*.

— Un țivil care s'amestecă unde nu-i fierbe oala! Habar n'are de cavalerie și scrie despre dînsa! O fi făcut și el la călărași armata ca bacalariat șease luni și acu crede că-i grozav! Eă, cucoană, sunt căpitan de linie de la șeap'sapte șap'sopt și tot n'am scris nimic dăspere infanterie!

LA SOSIREA LUI MASCAGNI

Spre-a-î eși 'n întimpinare,
Lumea inundează gara;
Iar eu mă 'ntreb, cu mirare:
Unde este madam Smara?

Trenul s'a oprit. Vestitul
Muzicant coboară scara.
Eu mă 'ntreb, nedumeritul:
Unde naiba-î madam Smara?

Un student discurs îi ține;
Mascagni salută țara.
Foarte bine, foarte bine,
Insă unde-î madam Smara?

Publicul se 'mprăstiază,
Inc' un imn cîntă fanfara...
Doar un gând mă obsedează:
Ce-o fi, bre, cu madam Smara?

O s'avem vr'un rezbel oare?
O s'avem zăpadă vara?...
Tot se poate, frățioare,
Dac'a lipsit madam Smara!

Ghiță Delacooperativa.

UN TÎNĂR CU „IZAJDIUMOND“

Madam Birlic. Hai la masă, dragă, e opt trecute.

Domnu Tache Birlic. Să mai așteptăm nițel, o să avem un musafir.

Madam. Iar mi-ai adus vr'un stîlp dă cafenea d'ăia d'ai tăi cari nu știu cum să se poarte în lume? Dumneata mă cunoști: țiu grozav ca cine-va să aibă izajdiu-mond.

Domnu. Pardon, invitatul meu e de familie bună... e băiat de popă...

Madam (strîmbînd din nas). Cum îl chiamă?

Domnu. Iorgu Livescu, împiegat clasa doua la finanțe.

Madam. Ar fi fost mai nemerit să-l cheme Colivescu, dacă-î băiat de popă. (S'aude soneria).

Domnu (repeșîndu-se la ușe). Trebuie să fie el. Te rog Mișo fii politicoasă, e un tînăr foarte cum se cade, ai să vezi.

Iorgu (intrînd cu un pachetel în mînă și oferindu-l lui Madam Birlic). Săru' mîna madam, mă recomand Iorgu Livescu, și fiind-că Birlic m'a invitat la masă, zic: să nu mă duc cu mîna goală; v'am adus niște icre de chefal. Vă plac icrele de chefal? Eu mă 'nebunesc după ele.

Madam. (silindu-se să-și ascundă indignarea sub un zîmbet grațios care seamănă grozav cu grimasa unei maimuțe supărate). A, mersi, domnule, sinteți foarte amabil. (Incet, dînd cu cotul bărbatului său). Nu vezi omule că n'are de loc izajdiu-mond?

Domnu. Hai la masă, dragă Iorgule.

Iorgu. Da' und' să-mi las monșer bastonu-ăsta și pălăria?

Madam. Vă rog, domnule Popescu, lăsați-le aici în antré.

Iorgu. Săru'mîna, madam, numai să nu le ia cineva. Am mai pățit-o odată la cafeneaua Națională. Imi lăsasem galoșii...

Domnu (șoptindu-î la ureche). Vorbește și tu mai puțin, ce dracu!

(Sa așează la masă cite trei).

Madam. Sinteți insurat, domnule Popescu?

Iorgu. Să mă ferească Dumnezeu, madam, sint om în toate mințile pînă acum!

Madam. (ofuscată). Scuzați, dar cu toate astea...

Iorgu (simțînd că a comis o prostie și grăbindu-se s'o dreagă). Bine înțeles, persoanele prezente se esclud... Ah, amic! Birlic a avut un noroc excepțional! Uite, chiar alaltăeri noapte îi ziceam: Măi Birlic, mare măgar ești, bine-ai brodit-o tu cu insurătoarea! Nu-î așa Birlic? Știi, alaltăeri noaptea, la Alcazar...

Madam. (uitîndu-se chiorș la bărbatul ei) La Alcazar?

Domnu. (încurcat) Da, e... o societate care s'a înființat acum. Am pus și eu cite-va acțiuni...

Iorgu. (călcînd pe picior pe Birlic; încet) Da, ai pus acțiuni la chetă, craiule! (tare către madam Birlic) Complimentele mele madam, de unde ați cumpărat unt-delemnu-ăsta? E admirabil.

Madam. (cu un ton de reproș) Dar maioneza nu vă place, domnule?

Iorgu. Hei, maioneza ca maioneza, nu mai găsești bucătăreasa bună domnule, în ziua de azi, toate sunt proaste; dar unt-delemnul face un pol, pe onoarea mea!

Domnu. (șoptește lui Iorgu, pe cînd madam Birlic tușește nervoasă, roșie de minie). Tac! omule, pentru Dumnezeu, maioneza e gătită de nevastă-mea! În loc să-î faci complimente dinseși, lauzi unt-delemnul lui Grancea?

Iorgu. (încet). Lasă-mă bre, că știu eu cum să mă port cu cucoanele! (Tare). A, madam, m'am înșelat, credeam că bucătăreasa a făcut maioneza asta; dar dac'ați făcut-o dumneavoastră, apoi halal să vă fie, vă felicit, nici la Ghiță Berbecu n'am mîncat așa ceva! (a parte, către Birlic) Îți place cum am adus'o?

Madam. (după cinci minute, în care timp un fel de mîncare se consumă în tăcere). La friptură doriți saladă de lăptuci sau ridichi de lună, domnule Popescu?

Iorgu. Mersi, madam, mi-e indiferent; numai friptura să nu fie prea tare. Deunăzi, am dejunat la madam Vasileasca; mi-a adus domnule o pingea de cismă de mi-am rupt trei măsele în ea! A trebuit să 'nghiț și să tac. De, cînd te invită omu la masă, ești dator să mîninci ori-ce porcărie; așa cere izajdiu-mond, și eu, toate ca toate, oi fi avînd multe defecte, dar numai rău crescut nu mi-a spus nimeni pînă acum.

(Urmează alte cinci minute de tăcere. Iorgu Popescu gustă odată din friptură, apoi lasă cuțitul jos și nu se mai atinge de loc de ea, dînd semne vădite de nemulțumire.)

Iorgu (cînd servitoarea îi ridică farfuria ca să aducă brînza la masă:) Friptura a fost delicioasă madam Birlic, e un mare merit că știți să alegeți carnea!

Domnu. (dîndu-î un ghiont pe 'nfundate.) Dar nu se duce nevastă-mea la măcelar dimineața, măi idiotule! Ci bucătăreasa!

Iorgu (încet, nedumerit). Păi adineori, ziceai că maioneza...

Madam (simțînd că se asfixiază), Obicinuiți cafea d-le Popescu?

Iorgu. Da, madam, dar vă rog să fie stropită ceva mai mult.

Madam. Stropită?!?

Iorgu. Adică să aibă un pic de rom. (Rîzînd) Se cunoaște că nu veniți des pe la cafeneaua Națională!

Madam (energic.) Eu la cafenea? Nici odată, domnule, nici odată!

Iorgu. Eu și cu Birlic acolo ne facem damblaua în toate serile.

Madam. În toate serile? Par'că spuneai Tache că de două ori pe săptămînă ai treabă la societate... la societatea Alcazar, cum îi zicea domnu adineori.

Domnu. Da, da... nu mă duc în toate serile la cafenea; mă duc de două ori și la Alca... la... societate.

Iorgu (entusiast.) S'auzi madam romanța aia nouă!

Madam. Romanța la societate?!?

Domnu. Nu frate, la Națională, e o orchestră care cîntă acolo.

Madam (foarte înțepată, miroșînd că nu-î lucru curat la mijloc.) Am să merg și eu cu tine miine seară la societate; trebuie să fie foarte interesant.

Domnu. De sigur, de sigur, dar acolo se discută... chestii grave... și înțelegi, nu-î pentru dame...

Iorgu. Firește, madam Birlic, firește; nu-î pentru dumneavoastră, acolo nu vin de cit dame de consumație.

(Ne mai putîndu-și stăpîni revolta, madam Birlic pretextează o migrenă și 'și ia bună-ziua de la musafir, apoi se retrage ca să leșine în apartamentele d-sale.

Șandernagor.

EVENIMENTE LITERARE

Poetul Radu Rosetti, substituit la tribunalul Brăila, a fost permutat la Constanța. Ce ironie: el atît de inconstant la Constanța!

O întregă familie din calea Dudești s'a otrăvit mineînd niște brînza telemea. S'a constatat că brînza fusese invelită de băcan într'un ziar în care era publicat un articol al d-lui N. Iorga.

D. Gr. Tocilescu, vîzînd campania ce se duce în potriva d-sale, se zice că a exclamat:

— Apa trece, pietrele rămîn!

INDIGNARE

— Versuri scrise de un poet alcoolic —

A!.. Zeu al veseliei, purtarea-ti imi displace,
Ma indigneaza modul cum stii sa rasplatesti
P'acei cari te-adoră! Insult-ai sa-mi platesti!
Ai vrut sa-ti rizi de mine?.. Ei bine, te voi face!..

Caci oda preschimba-voi de-acuma in satira,
Nectaru-ti din buroaie este falsificat;
Stomacul citor oare cu el tu n'ai stricat?
Vedea-vei ca nu numai nectaru-ti ma inspira!..

Soția ta, Venera, bacanta desfrinata,
Vei sti ca ti-a pus coarne, cu mine te-a nșelat!..
Ce crudă ironie!.. Acum sunt rasbunat!..
Femeia-ti infidelă; tu vita n'cornorata!..

Dar totuși... de voi-vei cu mine impacare,
O! Zeu al veseliei, sunt gata sa primesc.
Si din satira oda voi face, sa slavesc
Pe zeul veseliei, ce n'are-asemanare!

Venera deveni-va o soață credincioasă,
Pe sinuri de bacante, cînta-voi inspirat,
Cu sticla plină n' mină, pe Bachus împarat!
Vei relua mărirea; eu sticla pîntecoasă.

Pricepi cine e zeul din oda mea divină
Si Venera bacantă, prozaic cititor?
E circiumarul Nae, de linga abator;
Iar Venera, consoarta-i, o blondă țată Lină.

Chic.

INTERVIEW CU NENEA IANCU BRĂTESCU

Am găsit pe nenea Iancu Brătescu
bind de unu singur.

— Ce faci nene Iancule?

— Ce să fac bobocule, fac propa-
gandă electorală, cinstesc pe alegă-
tori.

— Care alegător? nu văz nici-
unul!

— Da' eu ce sunt? Ca să mă
conving să votez cu mine, trebuie
să 'mi fac tratație; pe alegător pînă
nu l'oi lua cu sprîțuri nu merge....

— Bine, dar dumneata votezi în
colegiul I.

— Ca proprietar, așa e.

— Care va să zică nu poți să te
votezi la colegiul al doilea!

— Ba da; la colegiul al doilea
votz ca... meseriaș.

— Bătă-te norocul nene Iancule,
mucalit mai ești. Dar ia spune-mi:
ai ceva speranță să reușești?

— Măi, mă combat și guvernul
și liga antialcolică din Iași, da' tot
de geaba. Am să lupt la nemurire!

— Pe cale legală?

— Și p'ailaltă dac'o fi nevoie.

— Cu alte cuvinte pe două cărări.

— Să știi dumneata!

— Ce zici de vederile politice ale
adversarului d-tale?

— Ce să zic, bobocule? Moft!
O fi avînd el vederile lui, da' eu
cînd o fi la adicătelea îl dau gata,
fin'că eu văz mai abitir ca el, — eu
văz dublu!

— Totuși, d. Gr. Alexandrescu
pielaru....

— Vai de pielea lui, dragă, i-o
'ntorc pe dos!

— Cum ti se par Ciocanelli și
Ionel Antonescu cari și retraseră
candidaturile?

— Toți sunt o apă, ma! raspuse
nenea Iancu cu profund dispreț.

— Dar dacă și mențineau candi-
daturile?

— Era să fie un mișmaș să te
crucești!

— Dacă s'o 'ntimpla să cazi, nene
Iancule?

— Ei, par'că numa acum am că-
zut eu!

Cazi și pace... ti-ajută gardistu
să te scoli... Mai ai să'mi pui vr'o
intrebare?

— Nu, nene Iancule.

— Atunci hai să mai luam cite
un sprîț la botu calului.

Tarascon.

EXTRASE DINTR'UN ROMAN

... De mai bine de două-zeci de ani, el
ducea această spăimîntătoare existență de
ocnaș pe care toți cititorii noștri o cunosc
din experiență.

... Cu mina, el îi facu semn să nu se
increadă nici odată în acești oameni cari
își indoesc șira spinărei în față și cari nu
știu ce injurătură să-ți asvirle în obraz
îndată ce le-ai întors spatele.

... Sărmana mună desperată striga:
«Henri, Henri! Unde ești tu, copilul
meu?» Dar fiul său nu îi răspundea, căci
el se numea Carol.

... Minerul avea mină rea; munca din
mină îl minase.

Lord Cheminot.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o pre-
față de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vânzare la «L'In-
dépendance Roumaine», la librăriile Sococ
Alcalay și la autor.

D'ALE PRESEI

Am întilnit pe Ghița Plaivazian, cunoscutul
redactor de la ziarul *Cacialmau Român*.

— Dragă Ghița, cine scrie la voi cronică eco-
nomică?

— Cutare.

— Dar tu ce scrii?

— Cronică literară.

— Cum ești plătit?

— Ca vai de lume: o sută de lei pe lună,
ba încă și aia în rate de cite doi lei.

— Apoi care va să zică și tu scrii tot cronică
economică! Mai economică de cit așa mai rar!

NUVELĂ À LA TELEOR

— Ce mai faci?

— Bine, mersi.

— Pentru ce «mersi»?

— Pentru întrebare.

— Un'te duci?

— La Șerbănescu.

— Ce să faci?

— Să beau o țuică.

— Numai una?

— Ba și două.

— Merg și eu!

— Hai; Dar tu ce bei?

— Tot țuică, dar o plătești tu?

— Ba, nu!

— De ce?

— N'am parale.

— De ce n'ai?

— Pentru că n'am.

— Dar dac'ai avea ce-ai face?

— Aș bea țuică la Capșa.

— Și-apoi?

— Aș lua masa tot la el.

— Pe urmă?

— M'aș duce diseară la Mascagni.

— Ei! Pe urmă?

— Pe urmă... aș trage un somn la Hotel
Splendid.

— Dar a doua zi?

— Aș lua trenul fulger și aș pleca la Con-
stantinopol.

— Ce să faci?

— Să fac poezii pe malul Bosforului și să mă-
ninc rahat.

— Apoi?

— M'aș duce la Atena să sculpez și să fac
cunoștință cu studentele grece.

— De la Atena?

— Aș pleca la Italia.

— Pentru ce?

— Să fac dragoste și muzică și să măninc ma-
caroane.

— Ei, și, după toate astea?

— Ce mai vrei? Punga fiind goală, aș solicita
postul lui Manoliu, — de-acolo m'aș duce la New-
York...

— Și pe urmă?!

— Pe urmă iar la București, la Șerbănescu
de unde am plecat.

— Mai rău să te văz!

— De ce?

— Uite d'ăia.

— Bonjur.

— Să 'mi scrii Țațo.

Un amic.

FANTAZIE

Aveam odată o vecină — o vecină frumoasă, gentilă și singură, dar din cale afară de mândră și neînduplecată: un moloh, pe al cărui altar fuseseră jertfite atitea și atitea inimi străpunse de săgeata lui Cupidon și căroră molohul, drept orice răspuns, le arunca un zimbet mindru, sdrobitor, ce vrea să însemneze: «jertfa n'a fost primită, muritorule!»

Și așa, aveam odată o vecină, frumoasă, gentilă și mai presus de toate singură. Vecină?!... frumoasă?!... singură?!...

Da! «...și din cale afară de neînduplecată: un moloh pe al cărui...»

Dar văzînd vecina, că nu e bine să fie omul singur, a cugetat — vă rog nu păcătuți cu gîndul — în bogata sa fantazie, să și creeze un tovarăș.

Și-a zis vecina să fie tovarăș și tovarăș fu — un tovarăș drăgălaș, supus, blind, candid și... inofensiv: și-a cumpărat o păpușă.

E adevărat că vecina trecuse de vîrsta în care păpușile și drăcușorii — bine înțeles, cei de porțelan — formează idealuri de Crăciun; că adică cele 20 de primăveri făceau contrast cu capriciul de a avea un tovarăș «inofensiv»; dar e iertam vecinei copilăria de a și giugiuli păpușa, mai ales că însăși vecina era o păpușică, cum vă desfid să găsiți în vitrinele ori rafturile celui mai bine asortat magazin de măruntișuri.

Pînă a nu avea păpușa, vecina obicinuia să mi cînte «o noapte 'ntreag'o noapte...» și «puica neichii, te-am prins fată» — ceea-ce nu se prea împăca cu situația mea de școlar și mă aducea în stare să zic lucruri mai grozave poate chiar de cît și le-ar fi putut închipui frumoasa mea vecină în bogata sa fantazie.

Acum vecina nu mai cînta, ci și desmerda jucăria. Cu asta și omora plictisul.

Ce e drept, frumusețea drăcușor! Dacă ar fi avut ochii mai negri, mai scinteetori și mai asasini, părul mai bogat, mai mătășos și cumpărat în rate și obrăjii mai bucălați, ai fi jurat că e însăși vecina în ediție preseurtată.

Pe d-voastră, cari n'ați avut prilejul de a vedea jucăria vecinei, ditirambele astea nu vă pot interesa ca pe mine, care, în privilegiata calitate de vecin, am putut s'o admir de atitea și atitea ori.

Ba, mă mărturisesc păcatul, cu vremea s'a născut în mine așa ca un fel de curiozitate copilărească, de a mă juca însuși cu acest mititel drăcușor, a cărui îngrijire, împodobire și alintare făcea predicția vecinei și de care simțiam că mă leagă un fel de simpatie, mai ales de cînd vecina nu mi cînta «o noapte 'ntreagă».

In bogata sa fantazie, frumoasa mea vecină atribuia jucăriei sale însușiri streine de ale neamului păpușesc. O mingia, o juca, o săruta, o stringea la sîn cu patimă, o asvirlea apoi cu un gest repulsiv pe care l'însoțea tot-d'auna de apostro-

fări și calificative ofensatoare; apoi iar o alinta, iar o stringea la sîn, iar o asvirlea...

De cite ori nu pătrundeau pînă la indiscreta mi ureche prosopopei care ar fi putut pune la indoială nu numai natura moartă a păpușii, dar chiar felul raporturilor celor două vecine.

Odată — mi-aduc bine-aminte — am auzit pe vecina zicînd păpușii: «ah! dragă Nicule!», iar lumea guralivă mai știa să povestească, că în odaia vecinei se vedeau adesea două siluete, pe care lumina lămpii le proiecta deslușit pe perdelele cu îngrijire închise. Una: talie sveltă, păr buclat, profil femeesc — silueta vecinei; cea-laltă, figură robustă, cap cu frisură dublă și barbișon, monoclu, etc... silueta păpușii, căci, după toate probabilitățile, frumoasa mea vecină în bogata sa fantazie atribuia păpușii sale figură robustă, cap cu frisură dublă, barbișon, monoclu, țigări militare, etc. și numele «Nicu». Altă dată păpușa — sub bogata fantazie a vecinei — lua chipul și uniforma unui ofițer de artilerie și se chema «Mișu».

Astăzi păpușa vecinei e ceva mai măricică, tot drăgălașă, dar mai zglobie și și-a pierdut multe din simpatiile mele pentru gălăgioasa ei făptură, căci... uitasesem... după cite-va luni frumoasa mea vecină în bogata sa fantazie a atribuit păpușii o voce asurzitoare și perspectiva de a i crea o soră. O fantazie bogată cite nu face?!

Ori-cum, trăiască păpușile vecinei!

Leipzig

Pinon.

DOCUMENT UMAN

Reproducem întocmai următoarea carte postală, absolut autentică, adresată unei domnișoare al cărei nume îl trecem sub tăcere:

Bucarest en 20 Janvier 1902

Mademoiselle Hélène,

J'ai eu plaisir par parler avec vous; mais je n'ai pas eu le courage toujours mais maintenant me fait ensuit a vous écrire une lettre; peut-être prochain suivant de cette lettre. Surtout j'ai vu, vous personne sur rue allant et-ai senti une simpatation pour vous. S'il vous plait parler avec moi, je serai très heureux. Je n'ai pas connaissances d'avec votre nom, que j'envoyais une lettre revoir une rose rouge et jolie qui semer que votre figure. Donnez-moi renseignement rapporter qui renfermer et ou que nous recontrions.

Monsieur Alexandrescu
élève en quatre classe.

MUȘTAR | **DIAFAN**
ȘI CU
MUȘTULEȚ

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Constanța

CE TE UIȚI MĂ MUSIU

— Comedie cu acte, palme, ghionți și alte expresii naționale —

ACTUL I

(Scena se petrece la «Comerciala», juplu Navon cu her Ierusalim, joacă pi carambol. Nichi-Presa face galeria).

Jupin Navon. (cu tupeu) Pardon că nu ești de sticlă, mai frai bileard.

Nichi-Presa. Ce frai, ce bileard, măi tir-tane?

(Că-o fi că-o drege din nu știu ce și nu știu cum lucrurile au rămas aci și cortina n'a căzut).

ACTUL II

(Cărăbăneala are loc la «Englitera», Jupin Navon cu Angela și Muriara, Presa și Hirsoveanca la o masă cu Sile, Nichi și mustăciosul Ene).

Nichi. (f. indignat) Ce te uiți mă musiu?

Navon zis și Jak sau Isac. (cu frichi) Și de șe se nu mă uit?

Sile. (tam ni sam) Trosce, pleosc, asta e măsura mănșilor mele! (urmele măsurii rămîn pe obrăzul inculpatului).

Nichi. Ține, asta e măsura boxului meu! (și apoi țîn'te pînă să nu te rupi, trosce, pleosc, ca la moară).

Hirsoveanca. Da'i și tu una mă Jenică, că prea e chiliangiu!

Jenică Mustăciosu. Jard, jard, nu vă că-răbăniți că vă despart, etc.

(Asupra ultimilor pumn și palme, înainte de a cădea cortina, sosește mucalitul Miron de la «Uni-versul» cu Romicus de la «Disperarea» cari au promis un fain cont randiu. Așteptăm).

Pin D'Ar.

Galați

O ispravă a ispravnicului. — Junele nostru prefect, «tovarășul» Jenică Atanasiu, al cărui cel mai mare merit e că joacă bine biliard, a mai făcut un carambol:

A dat afară din slujbă pe d. Iancu G. Pavel, controlor fiscal de județ, funcționar de peste cincisprezece ani, adică de pe vremea cînd tinărul Jenică fugea de la școală ca să aplaude pe șeful său Pițurcă la clubul Sotir și ar fi fost în stare să vire briceagu 'n tine dacă i-ai fi spus că o s'ajungă odată prefect burghez.

Și ce crimă a comis d. Iancu G. Pavel? A fost bănuț de junele prefect că, la alegerea de la 20 Decembrie, a votat pe d. general Jak Lahovari.

Iată un prefect umanitar și democrat, care urăște nedreptatea și matrapazlicurile electorale ale politicianilor burghezi!?

Pe calea pe care a apucat-o, o să-l vedem miine pe tinărul Jenică și cu bita la alegeri convingînd pe opozanți că — după Karl Marx — d. Sturza este cel mai mare bărbat al secolului.

Recunoaștem însă că d. Jenică Atanasiu, lăsînd pe drumuri slujbașii muncitori și cinstiți, urmează o tactică socialistă foarte ingenioasă:

— Toți aștia pe cari îi dau eu afară, își zice tinărul prefect, — vor îngroșa armata de rezervă a proletariatului. Ei se vor înscrie la clubul socialist și, platînd cotizațiile cuvenite, vor lupta sub cutele steagului stacojiu pentru distrugerea infamului capital.

De cit, a cam scrintit-o cu socoteala asta: d. Iancu Pavel va rămîne tot burghez, în ciuda socialistului ispravnic. Și va aștepta să-l vadă pe d. Jenică mîncînd piinea amară a opoziției și oftînd după cozonacul liberal cu care se 'ndoapă acum.

Rimnicu-Vilcea

DIN PATIMILE LUI CHERCHELIU

Don Malachie Chercheliu, speculator de finanță,
Care-l luase lui biet Dincu două plăți pentru-o chitanță,
În taverna Praoveanu bea mereu ca bun rumin.
Fel de fel de gânduri rele trec prin capul lui ceapcin:
Ba 'și-duce aminte-acuma de cazonii lui soldați
Cari-l dau cu «bo»! prin circumi cind era pe la Galați,
În de țintă, de manevre, de beții și de reformă...
Și tot bind se simte omul prins de-o patimă enormă
De-a tot suga, suga, suga, suga, suga și iar suga,
Și prin capu-l plin de damfuri parcă simte-acum cum fuge
Un pluton afar' din rinduri în marș-marșuri de atac,
Pe cind fel de fel de halbe goale-acum în juru-l zae.
—«Drept!» exclamă Chercheliu ducind mîna-l grea la frunte.
Îa auzi, auzi, răcanii îndrănesc să mă înfrunte
Și alegă ca pe cimpuri prin sărmanul meu de cap
Fără ordin! Hei, băete, ia mai dă coala un tap!
Drept!, în jur pe donă rinduri! Unde-l țapul măi băete?
Și să vie lingă ne'u su icl coala vr'o două fete!...
Abia zice și de-odată umbre negre navălesc
Peste ochi-l stîniși și 'n juru-l toate ceea se 'nvirtesc,
O povară grea ca plumbul peste corpul lui se lasă
Și într-o clipă de pe scaun a căzuit urlînd sub masă.

Țapul s'a vărsat atuncea, fle vorbă 'n glumă zisă —
Chercheliu stînd pe scinduri avea gura cam deschisă
Și — mirare! — berea-atuncea i se scurge drept în gură
Iar el suga cu plăcere pe cind somnul greu îl fură.
Și visează că se plimbă cu gondola pe o apă,
Apoi gîngușa gondolă se transformă într-o iapă
Murgă, cu picioare negre, cu copiii și coadă albă,
Care iapă dintr-o dată se prefăce într-o halbă
Ce la rindul ei — minune! — ia figura unui țap
Lung, cu barba ca de diavol și cu dinți ca de harap,
Care iar se reformează, în cit el plin de mirare,
Soghînd în vis, exclamă: *ce atita reformare!*?
Apoi noaptea iar se lasă peste capu-l turburat,
Și prin negura-i scipește viu, cuvîntul ereformat.
Țapul a perit și-n locu-l lungi prăpăstii s'au deschis,
Iar din ele oameii searbez il apar acum în vis,
Debitorii trași la roată ca eșii din altă lume
Vin acum turbați spre dînsul hotărîți ca să-l sugruma
Și în capul lor, Don-Dincu invirtind în mîini un par,
Țipă: «arde-te-ar rachiul mult iubite cămătar!»
Chercheliu în cutremur holbă ochii lui cei triști...
Lingă dînsul, împingîndu-l, el zări vre-o trei gardiști:
«Aide, Domnule la *sechse*, ce te tirii prin noroiu?
Nu e voe, după lege, să beți singur fără noi!».

Burdaloi.

In curind va apare:

DIN POZNELE VIEȚEI

un volum de schițe umoristice de ALEXANDRU CAZABAN.

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista trecută lei 146 bani 75.

Aū mai subscris:

Gogu Martinian, A. B. Bagheru, Diana Dan., Victoria Dan., Jan Ionescu, Emil Marica, Ion Marica, Pilat, comisarul gării de Nord, Boboceanu G, Hırjeu N., Heraru V., Ionescu P. C., Oroveanu G., Uzureau R., Tăbăse Moșă, Pandelescu Naum, Mitică Constantinescu, Achile M. Fațe, M. S. Dragomir, Cornelia Moldovanu, artistă, Ștefan Baia, Ovidiu Nasone, Ghiță Clarinetist, Un tirgocnean din București, Caranas Naman, Ex-Viorello-Iași, Delatzypra, Mihael și Adela Gref, Ada Mat. Poni-Semănătorul, Canto del Niari-Miș-maș, Măndia Cires-Huși, Natalia Tecuci, Pollux, Conu Musteață Vertes, Socia Tilifon, Pupața Birladului, Papadopol-Calimachi, senator, Andrei Popovici, Christian Tomulescu, Grigore Ventura, Albert Honigman, C. Hurmuz, C. Paraschivescu, președintele tribunalului, Lolotte, Victor Tomulescu,

Jean Dumitrescu, șef de cabinet, Theodor Theodorini, deputat, Gogu Negulescu, avocat, Ploesti, Gogu și Eliza Ștefănescu, Ion N. Jancovescu, fost deputat, R.-Vilcea, N. N. Saveanu, prefect Focșani, Radu N. N. Saveanu, Iordache Ciocanel, Costache Cherveros, Dumitrache Calarețu, Petrica Uși, Costică, Tică, Ecaterina, Alexandru Jandaramu, Panaia, Milică Spiteru, Mieluși, Nică Borțea, Ghiță Știrbu, Stanca Mariei, Dumitrache Bogatu, Mihalache Vulpe, Aristide, Unchiu Sterie Șerbanășteanu, Victor Dorneanu, Iorgu Argeșanu, Nieu Vrînceanu, Oltescu, Grigore, Ionită Pipirig, Didina, Zinca, Eleni Oltescu, Elisa Glodeanu, Tina, Mitică Ghindeanu, Dedu Cristea, Dumitru, Lina Leontina, Jeana, Ionită Pipirig, Dr. E. Pop, L. Macedonescu, Chirișescu, Niculescu George Klei, artist, Doi intirziati, Mișu, Loja 39, Anastasiu, Botez, Vasileșcu, Demetrescu, Stalul II, 26, Locot. S. N. Botez, Locot. M. Anastasiu, Madame Zoe, Madame Butulescu, D-ra Lili, Draga Verișoară, Nae Vas, Matilda Rădulescu, Nae Dracu C. L., Lenuta Păt., Eol, Cabul, Torpila, Gion, Gim, Gogoe, Locot. Cotrutz, Locot. Moescu, Demetrescu, Ella, Marie, Ecaterina, Tințuța, Ruxandra, Elvira, Sabina, Constanța, Uța, Mișo fa, Isabela, Ștefania, Ulpia, Locot. Dancovici, Fiul său Ali, Cațelul său Bob și caii, 1-iul cal Zvvik, al 2-lea cal Ernani, al 3-lea cal Au-Deu, al 4-lea cal Sbor, Jenică Ploesteanu, X, Y, Z, A, B, C, D, E, F, D. Popovici, S. De la Costești, De la Costești.

Din Craiova: Mamale Theodor, Sarah Theodor, Lise Theodor, Berthe Theodor, Isidor Theodor, Sani Theodor, Erna Theodor, Greti Cohen, M. Segall, succ. firmei Frații Kepich, Adela Segall, Solomon Elias zis și Moni, Jean Eskenasy, Heinrich Rothstein.

In total lei 163 bani 60.

Numele persoanelor cari aū mai subscris, se vor publica în numărul viitor.

A apărut volumul:

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra Maria Popescu

Il recomandăm călduros cititorilor.

INSERTII ȘI RECLAME 1)

Primum din Ploesti următoarea listă de subscripție pentru «Plebiscitul artistului Brezeanu» făcută de un abonat al nostru, pe care o publicăm întocmai ca să nu creadă, cei în drept, că banii n'au ajuns la destinație.

Subsemnatul	—05
Una sută de țărani din diferite comune ale județului Prahova, prieteni ai mei, a cinci bani de fie-care, cinci lei	5.—
Brînză în burduf de	—10
Paracliserul samsar și sergent de zi	—05
O combinație 'n trei	—15
In facia Tribunalului la 7 ore dimineața.	—05
Vin țării se apropie de Tribunal	—05
Triumviratul cu brînză.	—05
Strigă 'n cor două franci actul	—05
Țăranii trec vis-à-vis și rid 2).	—05
Brînză 'njură și să'nchină.	—05
'N cor asociați 'l imitează — Nenea Iancu ascultă —	—05
Ș'apoi s'adresează mie cu ton tare.	2.—
Ș'ede rău-rușine. . . Ptiu (s).	—05
Păcat de licența lui	—05
Ca și lui Gheorghita	—05
Bine zicea Adrian	—11
Dumnezeu s'îl erte... de două ori.	—05
Cum 'i spunea lui Nea Nae	—05
Acuajutordeprimar	—05
D'ar trai ar repetao ast-fel	—05
Mai rău să'i vad	—05
La caldarim cu targa. duble	—10
Vier' la d. Gr. să'i vad	—05
25 Ca la Poliție. le trebuie	—05
Total lei 8 bani 35	
Un abonat.	

1) Redacția nu ia răspunderea celor publicate sub această rubrică.

2) A nu se confunda cu oficiul de Avocatură Restauratul și Berăria «Muller» adică acum devino cazu: Berăria Jos, Restauratul la mijloc și oficiul sus d'asupra cu pipa.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește în BERARIA COOPERATIVA (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat. Numai cu un leu se poate dețuna excelent. — În această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecută bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu după preferința consumatorului.

S'a pus în consumație VINURI DIN RECOLTA NOUĂ S'a pus în consumație

DIN VILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)

75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE

Tămioasă, Pelin, Rachiu, Urdă și Cremă de Buftea, Unt, Făină, Mălaiu, Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe

PREȚURI MAI MULT DE CĂT MODESTE

COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂ

Cumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3—5 Kgr., în toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

M. W. ITTNER
Budapesta, Váci-utca 9

M. W. ITTNER
Budapesta, Váci-utca 9

TRAGEREA CLASA I-a SUB CONTROLUL STATULUI UNGAR MARE

TRAGEREA CLASA I-a Prețurile sînt :
1/4 Los, Lei 3.15
1/2 " " 6.30
1/1 Los Lei 12.60

6/19 Aprilie 1902

LOTERIE BĂNEASCĂ
6 TRAGERI. — Fie-care al doilea LOS trebuie să cîștige
Cîștiguri în valoare totală de :

Trei-spre-zece milioane 160000 coróne sau
CINCI-SPRE-ZECE MILIONE LEI COMPTANT

Cîștigul principal în șansa cea mai favorabilă
BANI NUMERAR
1.000.000 KOROANE
sau **1.100.000 lei**

Sp. I de koroane 600.000, 400.000, 200.000, 27 a 100.000, 1 a 90.000, 80.000, 10.000, 2 a 60.000, 1 a 40.000, 5 a 30.000, 0 a 25.000, 7 a 20.000, 3 a 15.000, 31 a 10 mil

Prețurile sînt :
TRAGEREA CLASA I
1/4 Los, Lei 3.15
1/2 " " 6.30
1/1 " " 12.60

M. W. ITTNER
Budapesta, Váci-utca, 9

Fie-care comandă se efectuează imediat. Comenzile se pot face prin maritate postale, sau prin hîtițe de bancă în scrisori recomandate

A se observa bine adresa mea
M. W. ITTNER
BUDAPESTA

LOTERIA STATULUI **INVITAȚIUNE** LOTERIA STATULUI

de a participa la marea
X-A LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASSE
DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu cîștiguri așa de însemnate, după cum e înzestrată loteria de clase priv. reg. ung. care da jucătorilor cea mai mare garanție căci e controlată de înaltul guvern. Enorme șanse de a cîștiga în comparație cu micile mise, da acestei loterii fruntea tuturor loterilor de asemenea natură din lume.

In 6 trageri succesive se vor trage :
500,000 de cîștiguri și un mare Premiū
(vezi planul aici descris)
tot în numerar, în valoare de
13.160.000
COROANE

Cîștigul cel mai mare este în caz favorabil eventualmente res-pectabila sumă de **UN MILION DE COROANE**
(sau peste 1.050.000 lei)

In urma însemnatelor cereri este stocul loselor de obicei cu mult mai înainte de tragera clasei I-a consumat, se recomandă dar onor. cititori, a adresa comenzile fără întîrziere, cel mai tîrziu însă pînă la **6/19 Aprilie a. c.** casei subsemnate.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este :
Un sfert de los Cor. 3.— sau lei 3.15
O jumătate " " 6.— " " 6.30
Un los întreg " 12.— " " 12.80

CASA DE BANCĂ
Biroū central de vînzarea losurilor loteriei de clase priv. reg. ung.
Budapest V, Fűrdőutca 10

Losurile originale se vor trimite contra trimiterea înainte a valorii prin mandat postal internațional sau mărci postale.
Îndată după fie-care tragere se va expedia listele oficiale a tragerii tuturor celor interesați.

Prospecte gratis și franco | Cîștigurile de ori-ce sumă se vor plăti îndată în numerariū după fie-care tragere | Prospecte gratis și franco

MARE LOTERIE BĂNEASCĂ

In 6 trageri, sub controlul Statului Ungar
100.000 Lozuri cu 50.000 Cîștiguri
în total cîștiguri **13.160.000 Koroane**
Cîștigul principal în șansa cea mai favorabilă
1.000.000 COROANE

Bani numerar și alte multe mari cîșt. uri

sp. 1 a Cor. 600.000	sp. 1 a Cor. 80.000	sp. 1 a Cor. 25.000
1 a " 400.000	1 a " 70.000	7 a " 20.000
1 a " 200.000	2 a " 60.000	3 a " 15.000
2 a " 100.000	1 a " 40.000	31 a " 10.000
1 a " 90.000	5 a " 30.000	67 a " 5.000

Apoi: 3 cîștiguri a 3000. — 432 a 2000. — 768 a 1000. — 1238 a 500, etc.

Tragera clasei I-a este : la 9/22 și 10/23 Mai 1902
Comenzile se pot face prin mandate postale, sau prin trimiterea de bani de hîtițe, ori mărci postale romîne în epistole recomandate

Prețurile sînt : 1/4 los lei 3.20, 1/2 los lei 6.60, 1/1 los lei 13.20

Se recomandă onor. public că pentru înlesnirea jocului și economisirea porto banilor, de a trimite valoarea losului dorit pentru 2 cl. deja d'odată înainte.

Prețurile sînt pentru clasa I-a și a II-a
1/4 los lei 8.80 ; 1/2 los lei 17.60 ; 1/1 los lei 35.20

A se observa bine adresa mea
JULIUS KERN
BUDAPESTA
56 — Elisabethring — 56

La primirea valorii mandatului, expediez imediat Lozurile originale cerute franco, iar după fie-care tragere se trimite listele gratis. — Ori-ce sumă cîștigată se achită la Bancă imediat în numerar.

CERETI CONSERVELE STAICOVICI

NICOLAE A. POPOVICI
Doctor în drept, fost magistrat
Bucuresci Romană, 81.

FARMACIA FATHA

STRAZA BATISTE BUCURESCI

FURNISORUL Curței Princiare

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ PENTRU OXIGEN

LABORATOR SPECIAL PENTRU ANALIZE DE URINA

OVULE SI SUPOSITOARE DE GLICERINA SOLIDIFICATA
(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

MEDALIA DE ARGINT
Produselor farmaceutice
ROMANE
LA EXPOZITIA DIN PARIS 1900

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ